

Večernji list 23.05.2016.
Može bolje i bez velikih reformi

100 poteza kojima bi se olakšao život hrvatskim građanima

U Belgiji otac može sina naučiti voziti auto, plaća se samo testiranje, a vozačka dozvola dobije se kao i kod nas nakon skupe autoškole.

Foto: Petar Glebov/PIXSELL

Autori:

[Dražen Ćurić](#), [Irena Kustura](#), [Ivana Rimac Lesički](#), [Ivica Beti](#), [Josip Bohutinski](#), [Lana Čulig](#), [Lidija Kiseljak](#), [Ljubica Gatarić](#), [Marina Borovac](#), [Marina Šunjerga](#), [Marinko Jursić](#), [Radmila ovačević](#), [Renata Rašović](#), [Snježana Bičak](#), [Suzana Lepan Stefančić](#), [Tomislav Krasnec](#), [Valentina Wiesner Mijić](#), [Vedran Balen](#), [Zoran Vitas](#)

Mladi Belgijanac, kad uči voziti automobil, ne mora ići u **autoškolu**, već može učiti voziti uz, primjerice, svoga oca na suvozačevu mjestu i nakon takve višemjesečne “škole” izaći na testiranje iz vožnje i normalno dobiti vozačku dozvolu. Radnik u Velikoj Britaniji ne mora poslodavcu nositi liječničku potvrdu za **bolovanja** kraća od 7 dana, samo treba javiti da je bolestan i da ne dolazi tih nekoliko dana na posao. U Italiji svi ljudi uživaju pogodnosti sustava poznatijeg kao “**autocertifikacija**”, u kojem građanin sam može napisati neku potvrdu, za koju jamči svojim potpisom, umjesto da odlazi po državnim ili lokalnim uredima tražeći da mu izdaju službene potvrde, plaćene biljezima, naknadama i izgubljenim vremenom. Takva “samopotvrda” može se koristiti za dokazivanje radnog, studentskog ili umirovljeničkog statusa, čak i kao potvrda o rođenju, o bračnom statusu ili tome da niste kažnjavani.

To su samo tri primjera iz triju europskih država čije su vlasti i političari, vjerojatno vođeni željom da **olakšaju život** svojim građanima više nego što su tom željom vođene hrvatske vlasti i političari. Općenito, čini se da političarima i javnoj upravi u Hrvatskoj ne bi škodilo kad bi na trenutak zastali s poslom koji svakodnevno rade, razmislili, duboko udahnuili i pitali se: mogu li ja bolje obavljati svoj posao na način da olakšavam, a ne kompliciram život građanima kojima služim? Hrvatski političari uglavnom služe svojim **stranačkim šefovima**, preširoko definiranom i interpretacijama podložnom “javnom interesu”, neki od njih i skrivenim posebnim interesima, pa kad ih se u tome raskrinka, bježe od reflektora javnosti... Služe, dakle, raznim stvarima, ali zašto se, za promjenu, ne bi spustili na zemlju i počeli služiti građanima tako da im olakšavaju život. Neka rade sve ono ostalo, pokušavaju provesti strukturne reforme koje su ovoj zemlji zaista prijeko potrebne da bismo mi i naša djeca živjeli bolje. Ali neka povrh toga osmišljavaju i provode i sitne promjene koje ne čine život građana nužno boljim, ali ga čine lakšim i jednostavnijim. (*Tomislav Krasnec*)

1. Kod određivanja porezne osnovice za rabljena vozila Porezna uprava više ne koristi katalog Centra za vozila, već aplikaciju EuroTAX u čijoj bazi nema automobila starijih od 16 godina. To znači da se za Golf “trojku” iz 1993. godine, unatoč tome što ne vrijedi više od četiri-pet tisuća kuna, plati pet posto poreza kao da je Golf “četvorka” koji ta aplikacija procjenjuje na 17.000 kuna. Tko nije zadovoljan procjenom, može angažirati vještaka, što stoji oko 600 kuna.
2. Iako policija u svom sustavu ima svu “povijest” nekog vozila, prilikom prijenosa vlasništva mora se dostaviti sve kupoprodajne ugovore i punomoći prethodnih vlasnika jer u suprotnom se ne može prenijeti vlasništvo vozila na sebe. Ako imate po jedan primjerak tih papira, u policiju morate doći s kopijama jer vam oni neće kopirati niti u svojim prostorijama imaju kopiraonicu gdje biste tu uslugu mogli platiti.
3. I u ambulancama koje ne rade hitni prijam pacijenata (npr. ortodoncija), iako ste nekoliko mjeseci ranije zakazali termin u točno vrijeme, u čekaonici provedete **barem sat**. Zašto ako svatko od nas ima svoj termin?
4. Puna su nam usta priča o ekološkoj osviještenosti, no teško je odvajati otpad ako su ispred stambenih zgrada i dalje obični umjesto reciklažnih kontejnera.
5. U Hrvatskoj se psi moraju svake godine **cijepiti** protiv bjesnoće iako većina cjepiva vrijedi dvije do tri godine. U većini drugih zemalja EU psi se cijepe svake dvije do tri godine. Osim što se u tijelo pasa nepotrebno svake godine ubacuje to cjepivo, vlasnici isto tako bespotrebno to trebaju platiti svake godine oko 150 kuna.
6. Svi koji se griju na toplanu moraju u Hrvatskoj ugraditi **razdjelnike** toplinske energije i to o svom trošku, oko 250 kuna po radijatoru. Osim toga, moraju godišnje plaćati 25 kuna po radijatoru i očitavanje tih razdjelnika!?
7. U Hrvatskoj vozila na motorni pogon moraju svake godine na tehnički pregled. U Njemačkoj se vozila moraju pregledati svake druge godine. Tehnički pregled osobnog vozila u Hrvatskoj stoji oko 150 kuna.
8. Porez na stjecanje rabljenog motornog vozila u Hrvatskoj se naplaćuje po stopi od pet posto od vrijednosti tog vozila. U većini drugih država takav porez ne postoji.

9. RTV pristojbu od 80 kuna mjesečno tvrtke u Hrvatskoj moraju plaćati za svaki radio i TV prijamnik. To se odnosi čak i na međunarodne prijevoznike čiji su **kamioni** uglavnom u inozemstvu.

10. Plaćamo vodu po potrošnji, ali i naknadu za korištenje voda. Godišnji prihod Hrvatskih voda od **naknade za korištenje voda** od kućanstava iznosi oko 700 milijuna kuna godišnje. S obzirom na to da jedna osoba dnevno prosječno troši 139 litre pitke vode, prema tome bi prosječan dnevni trošak za tu naknadu iznosio 0,40 kn, što čini godišnji trošak od 144,60 kuna. Prosječni godišnji trošak za naknadu za korištenje voda dvočlane obitelji iznosi 289,20 kuna, tročlane obitelji 433,80 kuna, dok četveročlana obitelj za naknadu za korištenje voda izdvoji 578,40 kuna.

11. Prijedlog Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira predviđa kaznu za spavanje na javnom mjestu od 1000 kuna. Vlada i Sabor trebali bi na vrijeme povući tu odredbu jer je **suluda**.

12. Na parkiralištima se naplaćuje parking samo na označenim mjestima. No kad vozač parkira vozilo na parkiralištu izvan označenog mjesta, ne naplati mu se parking niti to vozilo odveze pauk.

13. Na mnogim semaforima zeleno svjetlo za pješake neće se upaliti ako se na vrijeme ne pritisne tipka. Zbog toga mnogi moraju čekati da prođe cijeli ciklus semafora da se upali zeleno za pješake. Naravno, ako netko pritisne tipku.

14. U Hrvatskoj su **internetske usluge** skuplje nego u ostalim zemljama EU, samo je Poljska gora od nas po tom pitanju. A pri tome brzine nisu ni približno na razini tih cijena.

15. Neovisno o maturi, fakulteti su uveli dodatne prijamne ispite čija je cijena od 100 do 500 kuna, koliko se naplaćuju dodatne provjere znanja. Osim toga, od studenata se traže i provjere intelektualnih, motoričkih i raznih drugih sposobnosti, koje se naplaćuju 250 do 500 kuna. Ako su ih već uveli, fakulteti bi trebali snositi sve troškove prijamnih ispita ili bi se njihova cijena morala ograničiti.

16. Država je prvo natjerala sve zaposlene i umirovljenike da otvore račune u bankama, a nakon toga pustila je banke da od njih naplaćuju redovitu mjesečnu naknadu za vođenje računa, koja iznosi, ovisno o banci, i do 60 kuna mjesečno. Očit je to primjer “mazanja vrata debeloz guski” koja odlično živi u simbiozi s državom.

17. Velik broj građana uspijeva preživjeti zahvaljujući skupljanju plastičnih boca po kontejnerima. Nakon što je država ukinula naknadu za ambalažu za mliječne proizvode, mnogima je doslovno uzela kruh iz usta jer je svaka deveta vraćena boca pripadala mliječnom asortimanu. Niti je mlijeko pojeftinilo niti su prestali razlozi zbog kojih se država odlučila na taj način štititi vlastitu prirodu. Umjesto u reciklaži, milijuni plastičnih boca završavaju na deponiju ili ulici.

18. Korištenje interneta **skuplje je** od prosječnog mjesečnog računa za struju, što se ne može pravdati nikakvih poslovnim razlozima. Vlada bi pod hitno trebala osigurati besplatan internet za sve, što bi bio odličan poticaj i za turizam.

19. Doktori u bolnicama sve pacijente naručuju u isto vrijeme pa onda neka čekaju na svoj red. Čekanje se može otegnuti i na nekoliko sati.

20. Svi građani su porezni obveznici pa nema potrebe da se na njima dodatno zarađuje kada im isteknu putovnice i drugi dokumenti.

21. Vlasnici kućnih ljubimaca ne vode pse na uzici, ne čiste iza njih i vrlo često ih odbace kad trebaju ići na godišnji odmor.

22. Treba proći nevjerojatna birokratska procedura nakon što se izgubi neki dokument. Imamo osjećaj kao da smo izgubili identitet ili da uopće nismo hrvatski državljani. A država ima sve podatke u nekom svom kompjutoru.

23. Zdravstveni sustav nije informatiziran. Liječnici opće prakse ne mogu u svom sustavu vidjeti koje je **specijalističke preglede** pacijent obavio. Mora joj se donijeti sve u “papirima”.

24. Država misli umjesto nas i nameće nam nešto što nam ne treba ili što ne želimo. Gradonačelnik Zagreba Bandić propisao je nevjerojatan prirez pa se onda našim novcem razbacuje. Tvrdi da našoj djeci daje besplatne knjige i besplatan vrtić, a vrlo dobro zna da smo sve to platili.

25. Autoceste zjape prazne tijekom zime, a domaći ljudi se moraju voziti običnim cestama. Godišnjim vinjetama za hrvatske građane može se ovaj problem riješiti, a da nitko ne bude zakinut.

26. Dežurstva u vrtićima počinju već od 16 sati, što je neprihvatljivo za zaposlene obitelji. Čak i kad je organizirano dežurstvo, roditelji koji dođu iza 17 sati, što je uobičajeno radno vrijeme, dočekuju se sa štopericom, a djeca su često sama u grupi jer su ih uvjerali da je dolazak u redovno vrijeme kad završe s poslom – znači oko 17.30 do 17.45 – zlostavljanje. Da ne govorimo o roditeljima koji rade u smjenama, vikendom...

27. U zemlji u kojoj broj oboljelih od raka i broj umrlih sve više rastu nema adekvatne **palijativne skrbi**. Obitelji su prepuštene same sebi jer je i sustav patronaže potpuno neadekvatan za terminalne faze bolesti. Situacija je relativno rješiva samo za one koji mogu platiti najmanje pet do sedam tisuća kuna za medicinske sestre (na crno) koje će se brinuti za umiruće dok im obitelj radi. Usto, djeca koja su nekad jedine osobe koje se brinu za umiruće roditelje (ako je supružnik umro ili ga nema) ne mogu uzeti bolovanje za njegu umirućih roditelja – takva opcija postoji samo za djecu i supružnike...

28. Iako se to obećava u svakom razgovoru o reformi školstva, dječje torbe opterećene su enormnom težinom od količine knjiga koju moraju svakodnevno nositi u škole. I to u vrijeme kad se gotovo neograničeni sadržaji mogu napuniti u tablete i kompjutore u državi koja promiče informatizaciju društva. Nakaradno!

29. Rijetki su susreti s predstavnicima javne uprave popraćeni ljubaznim pristupom i osjećajem odgovornosti prema građanima iz čijih se poreza isplaćuju njihove plaće. Vlada stav da čine uslugu građanima koji traže potvrde, izvode i ostale “papire”, a u tome prednjači Porezna uprava koja je posebno represivna u ostvarivanju svojih prava, a teška na obustavljanju naplata na koje više nema pravo. Trebalo bi ih upristojiti, a viškove prekvalificirati da rade na povlačenju novca iz EU fondova. Barem bi bili korisni.

30. Rijetke su **socijalne samoposluge**, a nema načina da građani mogu na dnevnoj bazi nekome kome je to potrebno ustupiti višak svoje hrane zbog rigoroznih i glupavih higijenskih i sličnih propisa. Hrana se baca, a sugrađani nam gladuju. Gradovi i četvrti bi trebali smisliti način da u “mjesnim zajednicama” oni koji imaju višak hrane i potrepština, to mogu bez prevelike birokracije ustupiti onima koji nemaju.

31. Razni komunalci, tvrtke, škole... šalju račune nakon datuma dospijeća i naplaćuju zatezne kamate za kašnjenje! Trebalo bi ih na neki način za to kazniti. Slično kao što se “bez računa ne računa”, ne bi se trebalo računati ni sa “zakašnjelim” računom.

32. Da su kazne za grafitere, odnosno njihove roditelje ako su posrijedi maloljetnici, veće i da se uopće kažnjavaju, ne bi mogli uništavati tuđu imovinu čije farbanje i čišćenje opet netko plaća. Slično je s mokrenjem po tuđim ulazima i u haustorima. Kažnjavati huligane! Novac se može dijelom rasporediti u pričuve za održavanje fasada, a dijelom u proračun.

33. Iako smo u 21.stoljeću, još uvijek postoje dokumenti i potvrde za koje državna uprava traži rodni list koji ne smije biti stariji od šest mjeseci. Postoji e-građanin usluga s pomoću koje se rodni list može ishoditi bez plaćanja taksi pa je potpuno nelogično zašto se inzistira na svježem ishodenom dokumentu.

34. Da bi građanin konzumirao pravo na oslobođanje od plaćanja poreza na **promet nekretninama** pri stjecanju prve nekretnine mora napisati poseban zahtjev i prikupiti dokumente kojima dokazuje da je riječ o prvoj nekretnini iako je Poreznoj upravi vidljivo da je pojedini građanin stekao prvu nekretninu, a u podacima je vidljivo i koliko kvadrata ima predmetna nekretnina.

35. PDV u Hrvatskoj iznosi 25 posto što ga čini drugom najvišom općom stopom tog poreza u Europskoj uniji poslije mađarskih 27 posto. Visoki porez poskupljuje sve proizvode, a i uvoz automobila jer po novim pravilima kupac pri prijevozu preko granice plaća PDV od 25 posto bez obzira na to u kojoj je zemlji vozilo kupio.

36. Grad Zagreb učenicima u cijelom Zagrebu dostavlja besplatne udžbenike što se financira novcem iz gradskog proračuna. Zagreb ima najveći prirez u državi, čak 18 posto, a novac troši i na građane koji imaju dovoljne prihode da bez pada standarda mogu kupiti djeci knjige.

37. Snalažljivi pojedinci koji poznaju sustav gradskih i državnih socijalnih naknada mogu kroz razna prava steći **veće mjesečne prihode** no što prosječni zaposlenik u Hrvatskoj stekne radom. Socijalno ugroženi mogu ishoditi besplatno stanovanje, plaćene režije, pomoć u hrani i odjeći, dječji doplatak, socijalnu pomoć i razne potpore koje povećavaju budžet.

38. Studentska godina prosječno košta državu po studentu oko 50 tisuća kuna, a država teško i sporo mijenja kvote za upise na studije ili u srednje škole. Tako se ogroman javni novac troši na plaćanje školovanja djeci koja u struci nakon njega neće moći pronaći posao.

39. Porezna uprava obračunava najvišu zakonom dozvoljenu zateznu kamatu građaninu koji duguje za porez, ali u slučaju kada zadrži novac poreznog obveznika na svojem računu i više mjeseci ne obračunava pasivnu kamatu.

40. Zakonom donesenim preko noći o **kreditima u švicarskim francima** u svrhu predizborne kampanje stvorila se potencijalna velika obveza za sve građane. Zbog dijela građana koji su se zadužili u švicarcu možda će svi građani morati plaćati velike poreze.

41. Zdravstvene ustanove svake godine potroše desetke milijuna kuna na obavljanje pretraga za koje poslije nitko ne podigne nalaze, što znači da se te pretrage nisu trebale ni napraviti. U takvim slučajevima ustanove bi trebale na adresu korisnika usluge poslati fakturu po punoj cijeni usluge.

42. Zaposlenici tvrtki u kojima država ima većinsko vlasništvo u prosjeku imaju veće plaće od zaposlenika privatnog sektora. Država svojim zaposlenicima garantira i božićnice i niz prava koja su gotovo zaboravljena u većini privatnog sektora. Te tvrtke uglavnom imaju monopolističku poziciju na tržištu, a poneke od njih manjak sredstava nadoknađuju parafiskalnim nametima.

43. Nije uređena regulativa koja se tiče **kućnih majstora**, odnosno sitnih popravaka u kući. Ne postoje jedinstvene tarife pa se cijene formiraju proizvoljno i na licu mjesta, vlasnik ne može provjeriti kvalifikacije majstora, a oni najčešće ne izdaju račun. U slučaju trajavo obavljenog posla ne prihvaća se reklamacija, o povratu novca da se i ne govori.

44. Fiksni telefoni služe (samo) za uznemiravanje građana: u različito doba dana nazivaju nepoznati ljudi i nude razne proizvode i usluge čak i u slučaju da pretplatnikov broj nije javno dostupan (u imeniku). Ostaje nejasno odakle im broj, iz čega proizlazi da su vjerojatno u dosluhu s teleoperatorima, što je nedopustivo.

45. Dostavljači preporučenih i običnih pošiljaka nikada ne pozvone da provjere ima li nekog kod kuće nego ostavljaju obavijesti u kojima pišu da su u dva navrata pokušali dostaviti pošiljku, što nije istina. Tako građani gube nepotrebno vrijeme odlazeći u poštu.

46. Još je normalno da državni činovnici za nešto što je njihov posao očekuju “stimulaciju” od građana kojima služe iako su za taj posao uredno plaćeni, no prečesto su upravo oni glavni kočničari poduzetništva.

47. Kao glavno političko oruđe koriste se najrazličitije vrste **netrpeljivosti**, sjever-jug, Hajduk-Dinamo, Hrvati-Srbi, komunisti-HDZ itd. To je i razlog zbog kojega društvo ne napreduje u smjeru u kojem napreduje civilizirani svijet. Teško je zamisliti scenarij londonskog gradonačelnika Pakistanca u Hrvatskoj.

48. Ili su premalo plaćeni ili su naprosto nemotivirani za takav posao, no ponašanje većine trgovaca u našim trgovinama graniči s nekulturom bez obzira na to kupuje li se nešto ili ne, slično je i u ugostiteljstvu.

49. Marže koje i dalje drže trgovci očito su bez ikakve kontrole, počesto su i akcijske cijene dosta više od normalnih cijena za iste proizvode u drugim zemljama. Zašto hrvatski proizvod kupujemo skuplje u Hrvatskoj nego u BiH?

50. Domaće je voće i povrće u domaćim dućanima u debeloj manjini. Prije pronalazimo bijeli ili mladi luk iz Kine ili Španjolske nego onaj iz Hrvatske, pa makar bili iz plastenika. O kvaliteti da se ne govori, daleko je to od onoga što smo jeli kad smo bili mali.

51. Autoceste, popularni “hrvatski san”, najveća su prijevara. Odlazak na more autocestom zbog **cestarina i cijena goriva** toliko je skup da se isplati ići samo na 14 dana i više. No, tko može dobiti toliko godišnjeg i platiti toliko dug boravak?

52. E-građanin još ne funkcionira na razini da osobnu možeš napraviti od kuće, čekanje u redovima za putovnice, vozačke i osobne i dalje je naša sudbina

53. Odnos velikih tvrtki i malih poduzetnika neproporcionalan je te se ne može uspostaviti ravnopravna tržišna utakmica. To se očituje poglavito u distribuciji kroz velike trgovačke lance koji su nerijetko dio neke korporacije. Dobavljači plaćaju penale za neisporuku, lancima nemaju nikakvu odgovornost.

54. I dalje je odnos prema tuđoj imovini **kriminalan**, a ona je u modernom svijetu temelj svakog društva, svetinja. Ulazak u tuđu garažu, gradnja tik ispred prozora u našem su društvu normalni...

55. U Zagrebu se i dalje gradi praktično neplanski, na svakoj slobodnoj parceli na atraktivnom potezu. Osim uređenja Bundeka, Zagreb nije dobio ni jedan sasvim novi park, a zelenih je površina za grad koji se ovako širi premalo. O bolnici na ulazu u grad koja se i dalje ne rješava da se ne govori.

56. Zašto postoje biljezi kod vađenja dokumenata ako ionako moraš platiti uplatnicom u proračun neki novac. Ne može li se onda sve lijepo uplatiti uplatnicom? Koja je svrha tih biljega osim što ih se mora posebno kupiti i gubiti vrijeme. I njihova je izrada vjerojatno neki trošak.

57. Zašto za dokumente izrađujemo fotografije koje se fotografiraju digitalno, da bi ih onda oni s papira opet skenirali, mogle bi se poslati mailom, ili donijeti na CD-u, USB-u. Izrađivanje je nepotreban trošak, a i zahtjevi bi se mogli predavati online.

58. Treba promijeniti **Zakon o javnoj nabavi** tako da posao ne mora dobiti najjeftiniji ponuđač jer to često znači lošiju izvedbu radova.

59. Službenici se često izživljavaju na građanima, umjesto da im pomažu kad se ne snalaze u šumi zakona i propisa. Treba uvesti kažnjavanje službenika protiv kojih je podneseno više prijava.

60. Previše je dodataka na plaće u državnim službama i nema učinkovite kontrole rada državnih službi, posebno u županijskim i gradskim uredima.

61. Inspeksijske službe treniraju strogoću na poduzetnicima i obrtnicima koje kažnjavaju visokim novčanim kaznama za sitnice, npr. izgubljeni račun za neki računalni program star deset godina ili naljepnicu na krivom mjestu.

62. U županijskim, gradskim i općinskim upravama zapošljavaju se stranački kadrovi, a ne najспособniji.

63. Školstvo i realni sektor su nepovezani, forsiraju se **gimnazijski programi** nauštrb strukovnih.

64. Za upis djece u vrtić nemaju prednost zaposleni roditelji ni djeca čiji roditelji žive odvojeno. U naseljima s više djece roditelji su zato prisiljeni upisivati djecu u skuplji privatni vrtić ili plaćati čuvanje. Istovremeno, mnogi nezaposleni roditelji dobivaju mjesto.

65. Zašto, po uzoru na ostale zemlje, analiza DNK nije zadnja stepenica u utvrđivanju očinstva, nego se to analizira dugogodišnjim sudskim procesima, pa čak i pitanjima svjedocima.

66. Vrtići nemaju asistente za djecu s posebnim potrebama, jer često za to nema novca, pa su tete, kad je takvo dijete u grupi od gotovo 30 djece prisiljene biti fokusirane na to dijete, a ostala trpe.

67. Mnoge škole roditelje svojih učenika mole da sudjeluju u kupnji toaletnog papira, sapuna, deterdženta i drugih higijenskih potrepština. Kad bi županije i gradovi, za obrazovanje, odnosno za škole, izdvajali više novca, to ne bi bilo potrebno.

68. Mnoge škole nemaju organiziranu **prehranu učenika**, što ionako prezaposlenim roditeljima stvara dodatne brige – ujutro prije posla ne samo da se sprema ručak koji će djecu dočekati kad dođu iz škole, nego se mora pripremati i ono što će ponijeti sa sobom.

69. Ljudi pate zbog komaraca samo zato što se nepravodobno ili nikako ne obavlja zaprašivanje.

70. Pušenje u ugostiteljskim i javnim objektima više nitko ne kontrolira. Zar se taj propis donosio zbog Europske unije, a ne radi zdravlja?

71. Djeci, starijim osobama, gostima Zagreba, strancima snalaženje bi bitno olakšale diskretne oznake smjera na pločama s imenom ulice. Recimo, na ploči na kojoj piše ime najduže zagrebačke ulice Ilice bilo bi dobro da, u podnožju te riječi, stoji strelica za smjer Črnomerec ili Trg bana Jelačića. Ovako mnogi gosti Zagreba tek nadomak Britanskog trga shvate da se zapravo udaljavaju od centra.

72. **Sustav E-građani**, osmišljen da umnogome pojednostavni život, mogu koristiti svi građani stariji od 15 godina. Razumljivo je zašto postoji ta dobna granica, ali zašto roditelji ne mogu iskoristiti sve blagodati tog sustava i za svoju mlađu djecu pa svojim i dječjim OIB-om pristupiti potrebnim dječjim dokumentima kao vlastitima? Pristup dječjim podacima moguć je, naime, samo ako se prethodno izvadi osobna za dijete, a to svakako nije pojednostavnjenje...

73. Pohvalno je što se na više mjesta u centru Zagreba namjernik može napiti svježe vode iz otvorene slavine. Nekim je prolaznicima to jasno na prvi pogled, no brojni su i oni drugi pa bi svakako trebalo postaviti natpis: voda za piće. Uz hrvatski, barem još i na engleskom s obzirom na sve više turista u gradu.

74. U kupoprodaji motornog vozila može biti sve po zakonu, ali da ugovor – ne vrijedi. Naime, kad i kupac i prodavač imaju tzv. pametnu osobnu s elektroničkim potpisom, posredovanje javnog bilježnika im pri sklapanju ugovora nije potrebno. No samo na papiru. Tako sklopljen ugovor ne smatra se pravovaljanim, projekt još nije potpuno zaživio.

75. Deklarativno se potiče privatna inicijativa i **samozapošljavanje**, a kad čovjek poželi uzgajati koze na jednom dalmatinskom otoku dobije ekspresnu - odbijenicu. Obrazloženje lokalnog Ureda za graditeljstvo: nisu znali što da mu odgovore vezano uz njegov zahtjev za gradnju gospodarskog objekta za koze, a kad im nešto nije jasno tada, objasnili su, prema napatku nadležnog Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, daju odbijenice. Krajnje demotivirajuće!
76. Treba uvesti zakonsku obvezu da liječnik opće prakse mora imati službenu e-mail adresu kako bi se pacijenti i elektroničkim putem mogli naručiti radi pregleda, tražiti uputnicu ili naručiti lijek koji redovito troše..., a ne da to mogu učiniti samo putem telefona u određeni sat ili fizičkim dolaskom.
77. Zašto se ne uvede obveza da javni koševi za smeće moraju imati poklopac jer ovako ptice (osobito vrane) raznose smeće svuda uokolo?
78. Knjižnica putem pošte nakon više od 30 dana zakašnjenja šalje obavijest o prekoračenju roka za vraćanje knjige. Zar se ne može uvesti slanje obavijesti putem e-maila, i to već nakon 10 dana?
79. Da bi se jedan račun HEP-a otplatio na rate, treba donijeti niz potvrda, među ostalim i onu o uplati dijela računa. Pa zar ni taj podatak nemaju u svojoj bazi?!
80. Karte za prijevoz autobusima su **preskupe**: za vožnju dugu nepunih 10 kilometara treba platiti i do 20 kuna! Kažu nema putnika, ne bi li ih bilo više da su karte jeftinije?
81. Nevjerojatno je puno naknada kojima se građanima izbija novac iz džepova: postoji čak i naknada za obradu poreza, naknada za to što nam je netko u HEP-u obračunao potrošnju, naknada za vođenje računa i slično...
82. Niz je dodatnih plaćanja u zdravstvu za djecu: dodatno ili potpuno moraju se plaćati čak i kapi za nos ili sirup protiv kašlja.
83. Kako je moguće da ista kutija Hipp adaptiranog mlijeka za bebe može u jednoj trgovini stajati približno 61 kunu, u drugoj 74, trećoj 79, a u ljekarni, primjerice, čak 93 kune?!
84. Za odrasle se mogu naći pristojne cipele za stotinjak kuna, a za djecu je to gotovo nemoguće iako sigurno ne treba jednako materijala za cipele br. 23 i 43.
85. Prilikom gradnje skupog podvožnjaka u Slavanskom Brodu nije se vodilo računa o biciklistima pa sad moraju nositi bicikle po strmim stepenicama.
86. Zmije su sve češće na gradskim ulicama, a zakonom **nije definirano** tko ih treba ukloniti.
87. Posve je nepotrebno da kvartovske prodavaonice rade nedjeljom. Bila bi dovoljna samo jedna, ako je i ta potrebna. Nije li dovoljno da rade supermarketi u velikim šoping-centrima?
88. Prosječan čovjek trebao bi biti doktor kvantne fizike da izračuna svoju stvarnu potrošnju plina u nekom razdoblju. Specifikacija na uplatnicama posve je nerazumljiva.

89. Elitnim zagrebačkim ulicama, poput npr. Nazorove ulice, vozi se po rupama od brojnih zakrpa pa se stječe dojam da je vozač u nekoj zabiti, a ne u središtu Zagreba.
90. Isprva je bio kriterij da se **ležeći policajci** postavljaju u blizini škola, a sada ih ima na sve strane na zagrebačkim cestama. Npr. na jednoj dionici u podsljemenskoj zoni u Zagrebu od oko 5 km izbrojili smo ih čak 26! Oštećenja na automobilima su velika.
91. Neshvatljivo je da se u digitalno doba računi preko interneta mogu platiti samo do 14 sati pa, ako se ne stigne istoga dana, prebacuje se nalog za sljedeći dan. Može li se platni promet prilagoditi 21. stoljeću?
92. U središtu Zagreba, npr. u Tkalčičevoj ulici i drugdje, legalno se prodaju opijati maloljetnoj djeci pod krinkom osvježivača. Svaki poduzetnik koji otvara poslovni prostor zna koliko je dozvola potrebno ishoditi za rad, od kojih su mnoge besmislene, ali "osvježivači" se mogu legalno prodavati?!
93. Na stranicama **Hrvatskih željeznica** s voznim redom stoji i cijena karata s popustima za studente i djecu, koji se ne mogu realizirati ako se ne ishodi HŽ-ova kartica. O toj kartici informacija na tom istom voznom redu nema, pa su korisnici usluga dovedeni u zabludu.
94. Trebalo bi donijeti propis da se prilikom gradnje novih ili obnove starih nogostupa obavezno snize rubnici kako bi osobe u invalidskim kolicima i majke s dječjim kolicima mogli nesmetano prolaziti. Tome bi se radovali i biciklisti.
95. Riječima se promovira zdrav prijevoz, a malo se koji hrvatski grad može pohvaliti sustavnom mrežom uređenih i propisno označenih biciklističkih staza.
96. Omogućiti da se nalazi podignu i izvan definiranog vremena koje je uvijek usred radnog vremena, a još se moraju podići i osobno, što zahtijeva izostanak s posla.
97. Treba pojednostavniti **bolničke procedure** kako se ne bi događalo da čovjek mora obaviti RTG oba ramena pa jedno snimi u jednom terminu, a za drugo mora doći još jedanput.
98. Za terapiju, primjerice fizikalnu, priznaje se samo nalaz liječnika specijalista iz ustanove u kojoj se planira terapija. To znači da, kad zbog dugog čekanja platimo privatniku nalaz, svejedno se moramo naručiti na pregled ondje gdje ćemo ići i na fizikalnu terapiju!
99. Obiteljski liječnici moraju imati ažurne informacije o stanju dijagnostike i ostalog kada pacijenta šalju u bolnicu da obavi pretragu. U suprotnom se događa da se čeka na narudžbu, a onda dobije odgovor "mi to ne radimo".
100. Zašto se **popravci na cestama** kao po pravilu obavljaju onda kad je najviše ljudi i vozila na cestama?